vet knap

Een intergenerationele catwalk over perfectie, schaamte, pretty privilege en de druk om gezien te worden

Lieve Boomer,

Ik kijk veel naar mezelf. En dan zie ik altijd iets dat beter kan. Alsof mijn lichaam een project is dat nooit af mag zijn. Als ik twee keer niet sport voelt het alsof ik achter loop. Alsof alles meteen mislukt is. En dat komt jullie goed uit want iedereen verdient eraan, dat je denkt dat er iets mis met je is. Imperfectie verkoopt. Als ik scrol zie ik vooral mensen die er perfect uitzien. Zoals Demi Moore op de fashion week. Iedereen praat daarover. Niet alleen over haar kleding, maar ook over hoe ze er uit ziet. Niet dat ik haar niet mooi vind, maar omdat het voelt alsof je altijd iets moet corrigeren aan jezelf. Alsof je nooit gewoon goed genoeg bent zoals je bent.

"Geniet ervan, dit is de beste tijd van je leven" zeggen jullie vaak. En dan voelt het alsof er een soort deadline hangt boven hoe ik er uit zie. Alsof ik nu de beste versie van mezelf moet zijn.
En dan vraag ik me af: houdt dar streven naar perfectie ooit op? Kijken jullie ook zo naar jezelf? En komt er een moment dat je gewoon oké bent met jezelf?

Liefs, Vera (15)

Inleiding

Wildpark is een gezelschap van ervaren makers dat radicaal ruimte maakt voor kinderen en jongeren. Wij maken theater voor jeugd en met jeugd. We spelen voor een volwassen publiek en voor een jong publiek. Onze artistieke maak-praktijk vertrekt vanuit een voortdurende dialoog tussen kinderen, jongeren en professionele acteurs. Die dialoog krijgt zowel een directe vorm, waarin zij samen op het podium staan, als een indirecte vorm, waarbij uitwisseling en ontmoeting het artistieke proces voeden en op deze manier gelijkwaardig met elkaar werken. We spelen met onze voorstellingen landelijk en regionaal. Wildpark komt uit Eindhoven, een stad van doeners en dwarsdenkers. Die energie zit in ons DNA: we experimenteren, bevragen en nemen ruimte die nog niet bestaat. Wildpark staat onder bevlogen artistieke leiding van Annemiek Nienhuis en Lenneke Maas. In 2021 ontving Wildpark de Eindhoven cultuurprijs voor het meest innovatieve gezelschap van de stad.
Vet knap wordt een vervolg van Wildpark om theater in de Brainport regio toegankelijk te maken voor jong publiek. In 2025 en 2026 speelde eerder *De monteur en het meisje* en *Ferm* op basisscholen. Met *Vet knap* richt Wildpark zich op het brengen van relevant en artistiek theater naar het Voortgezet Onderwijs in de Brainportregio.

1 Beschrijving van het project

In Vetknap staan volwassenen en jongeren samen op scène. Vanuit hun eigen ervaringen en lichamelijkheid gaan zij een dialoog aan over zelfbeeld, perfectie en maatschappelijke beeldvorming. In een samenleving waarin jeugd en maakbaarheid dominant zijn, en waarin beeldcultuur en commerciële prikkels het zelfbeeld sterk beïnvloeden, adresseert de voorstelling de groeiende onzekerheid rond uiterlijk en de collectieve drang om te voldoen aan een ideaalbeeld. *Vet knap* stimuleert het een intergenerationeel perspectief en beoogt zo bij te dragen aan een meer genuanceerde en inclusieve kijk op schoonheid en een herwaardering van kwetsbaarheid en diversiteit van lichamen. Vet knap versterkt de mentale weerbaarheid van jongeren door tegenwicht te bieden aan de voortdurende druk om zichzelf te optimaliseren, stimuleert een gezonder gesprek over identiteit, zelfbeeld en sociale verwachtingen.

De maker aan het woord **: Lenneke Maas**
Ik zie dat veel jonge mensen streven naar perfectie. Ze starten op jonge leeftijd met antirimpel crèmes. Een voorbeeld: Mijn nichtje van 12 had een specifieke verjaardag wens. Ze appte me haar ultieme cadeau: de Glowora anti-aging set met extra glow belofte. Ik kon het kopen bij de Douglas of online bestellen. Ze heeft als 12-jarige een prachtige huid maar ziet zichzelf in de spiegel anders. Of ze wil in ieder geval voorkomen dat ze ooit van die lelijke rimpels krijgt. Haar identiteit is gebouwd rondom uiterlijk. Ze post op TikTok elke dag wel filmpje waarin ze over haar haren strijkt en nonchalant meezingt op een deuntje. Ze oefent de Gen Z -pout. Een subtiele pruillip. P's gedrag lijkt persoonlijk, maar is in feite een uiting van een bredere sociale norm waarin uiterlijk bepalend is voor waardering. Het toont hoe diep het verlangen naar jeugd en uiterlijke perfectie voor ons is. Deze spanning staat niet op zichzelf, maar is ingebed in een breder systeem waarin commerciële beeldcultuur een dominante rol speelt. Reclame, sociale media versterken een smalle schoonheidsnorm waarin jeugd, maakbaarheid en perfectie centraal staan. Dit

systeem stuurt niet alleen hoe we kijken, maar ook hoe we onszelf waarderen. Het creëert een voortdurende vergelijking, waarin lichamen worden beoordeeld en uitgesloten. Je bent tegelijkertijd consument én producent van het schoonheidsideaal. De voorstelling onderzoekt hoe dit systeem doorwerkt in de beleving van jongeren en ouderen en hoe zij zichzelf en elkaar bekijken binnen deze constante druk van zichtbaarheid en beoordeling. Door deze mechanismen expliciet te maken, bevragen we niet alleen de norm, maar ook de angst die eraan ten grondslag ligt. Tegelijkertijd wil ik onderzoeken of het mogelijk is om vastgeroeste beelden en vooroordelen los te weken en ruimte te maken voor een andere blik.
Jongeren groeien op met de impliciete boodschap dat hun waarde samenhangt met schoonheid en zichtbaarheid, en dat afwijken van het ideaal gelijkstaat aan verlies. Daardoor ontstaat een existentiële druk: niet alleen om iemand te worden, maar om de juiste, zo perfect mogelijke versie van jezelf te worden en die ook weet vast te houden.
Daarbij stel ik expliciet de vraag: zit er verschil in hoe we imperfectie ervaren op verschillende leeftijden? Is het 'erger' om dik te zijn op je zestiende of op je zestigste? Word je vrijer met de jaren, of draag je de blik van de ander juist dieper met je mee? En wat gebeurt er als die ervaringen naast elkaar bestaan, zichtbaar worden en elkaar spiegelen? De vraag van Vera loopt als een rode draad door dit onderzoek. Als zij nu al vecht tegen het idee dat haar lichaam beter moet, wat betekent dat dan voor later? Hoe ontwikkelt haar blik zich? En is het mogelijk om die blik onderweg te verzachten?

Vorm - De catwalk: zien en gezien worden
De catwalk is het startpunt en inspiratie voor deze voorstelling. Vormgeefster Elian Smits creëert een catwalk als metafoor voor digitale en fysieke platforms waarin zichtbaarheid, consumptie en zelfpresentatie samenvallen, en waarin het lichaam tentoongesteld wordt.

Het publiek zit als bezoeker aan beide kanten langs de catwalk. Je bent toeschouwer maar wordt tegelijkertijd ook bekeken. Met een beeldtaal die dicht op fashion zit. Licht. Catwalk. Esthetiek die perfect lijkt verschijnen de performers verschijnen één voor één. Soms verleidelijk en zelfverzekerd, soms kwetsbaar of ongemakkelijk trekken ze in verschillende kostuums en in verschillende hoedanigheden aan ons voorbij. Ze bewegen langs het publiek zoals in een modeshow, en tonen verhalen over hoe we onszelf zien en hoe we gezien worden. Gaandeweg kantelt de catwalk van een plek van consumptie en controle naar een ruimte waarin kwetsbaarheid, ongemak en mislukking mogen bestaan. Wat begint als een klassieke 'walk of pride' vol zelfpresentatie, verschuift naar een 'walk of shame'.
Wat eerst aantrekkelijk was, wordt ongemakkelijk, kantelt, vertraagt en wordt rauw. Zodat jongeren niet alleen kijken, maar ook even vastlopen in wat ze normaal gedachteloos consumeren.

Kwetsbaarheid wordt hier geen zwakte, maar een weigering om volledig consumeerbaar te zijn binnen systemen die voortdurend perfectie eisen. Een lichaam dat niet "goed performt " op de catwalk maakt zichtbaar hoe dwingend en gewelddadig die verwachtingen kunnen zijn. Binnen datzelfde systeem van kapitalistische zichtbaarheid wordt de catwalk ook een ruimte die bekritiseerd kan worden. Het "bekladden" van de catwalk kan een daad van verzet zijn die voortkomt uit deze logica: als lichamen hier worden gevormd door kijken en beoordelen dan is het verstoren van dat oppervlak een manier om dat systeem te doorbreken. Het is een vorm van sabotage tegen het regime van kijken en beoordeeld worden.
Vet knap balanceert tussen een fashion show, een performance, een documentaire en een fysieke confrontatie, en nodigt het publiek uit om niet alleen naar de performers te kijken, maar ook naar hun eigen manier van kijken.

Intergenerationele cast
De spelers, zowel jong als volwassen, zijn een levende testcase waarin zichtbaar wordt hoe ideeën over perfectie en afwijking zich vormen en veranderen. De ontmoeting tussen verschillende generaties opent een ruimte waarin imperfectie gedeeld en onderzocht kan worden. Wat betekent het om niet te voldoen aan het ideaalbeeld? En verandert die ervaring door de tijd heen? Word je milder, of juist strenger voor jezelf? In die wederzijdse kwetsbaarheid ontstaat herkenning en misschien zelfs een verschuiving: kunnen we samen kijken, lachen en schoonheid vinden in iets wat niet perfect is?

Hoe jongeren de voorstelling gaan ervaren – het publiek
In *Vet knap* ervaren jongeren hoe hun zelfbeeld en hun blik op anderen worden gevormd door een

dominante cultuur van perfectie. Via sociale media, reclame en beeldcultuur internaliseren zij impliciete normen over hoe een lichaam eruit zou moeten zien en wanneer het 'goed genoeg' is. De voorstelling maakt zichtbaar dat deze drang naar ideaal geen individueel probleem is, maar voortkomt uit een collectief systeem van kijken, vergelijken en beoordelen. Jongeren worden zich tijdens de voorstelling bewust van hun eigen blik: hoe snel zij oordelen, vergelijken en categoriseren. Die automatische reflex wordt ontregeld doordat zij geconfronteerd worden met echte, aanwezige lichamen. In die ontmoeting ontstaat ruimte voor verschuiving: van beoordelen naar waarnemen, van afstand naar betrokkenheid.

1 Maatschappelijke impact

Project Vetknap draagt bij aan de volgende maatschappelijke doelstellingen die de Financieringsregeling ASML x Brabant C beoogt. Zijnde:

a. Het vergroten van een gevarieerd en kwalitatief hoogstaand aanbod van cultuur, om de aantrekkelijkheid van de regio te vergroten;

Met *Project Vetknap* verbreden we het culturele aanbod voor jongeren in Brabant door ons specifiek te richten op het voortgezet onderwijs (VO). Met *Wildpark komt naar je toe* hebben we de afgelopen periode al een passend aanbod ontwikkeld voor het primair onderwijs, met de voorstellingen *Ferm* en *De monteur en het meisje*. Met *Project Vetknap* zetten we deze lijn voort en maken we nu nadrukkelijk de stap naar het VO in de Brainport regio.
Hiermee bereiken we een nieuwe doelgroep binnen het onderwijs en bieden we jongeren in het voortgezet onderwijs de mogelijkheid om kennis te maken met professioneel en kwalitatief hoogstaand theater. Juist voor deze leeftijdsgroep is een passend en aansprekend cultureel aanbod van belang. *Project Vetknap* draagt daarmee bij aan een gevarieerd en toekomstgericht cultuuraanbod in de regio en vergroot de toegankelijkheid van theater voor een nieuwe generatie Brabanders. Door het aanbod van Wildpark binnen het onderwijs uit te breiden van PO naar VO, ontstaat bovendien een doorgaande lijn in cultuureducatie en publieksontwikkeling. Daarmee versterken we niet alleen het culturele aanbod voor jongeren, maar dragen we ook bij aan de aantrekkelijkheid van de regio als plek waar jonge mensen actief met cultuur in aanraking kunnen komen.

b. Het verminderen van barrières voor cultuur om de toegang tot cultuur voor inwoners van de regio te verbeteren.

Door de mobiele en toegankelijke opzet bereikt Vetknap een breed en divers publiek, Een belangrijk uitgangspunt is dat jongeren die niet vanzelfsprekend naar een theater gaan, wél met kunst en cultuur in aanraking komen. Daarom wordt *Vetknap* niet alleen als vrije voorstelling aangeboden, maar juist ook binnen het voortgezet onderwijs en op verschillende locaties in de regio. De mobiele vorm maakt het mogelijk om de voorstelling zowel in theaters als op scholen en andere locaties te spelen.
In samenwerking met WONKA podia worden scholen uit Zuidoost-Brabant bereikt. De voorstelling richt zich daarbij specifiek op leerlingen uit klas 1 en 2 van het voortgezet onderwijs. Door de hele klas gezamenlijk te laten deelnemen, wordt de toegang tot cultuur minder afhankelijk van de culturele achtergrond of het initiatief van individuele leerlingen. Ook wordt de voorstelling voorafgegaan en gevolgd door educatieve activiteiten, waardoor de theatrale ervaring wordt verbonden aan de leefwereld van jongeren en ruimte ontstaat voor gesprek en reflectie.
Daarmee verlaagt *Vet knap* zowel de praktische als de culturele drempel: jongeren hoeven niet zelf de weg naar het theater te vinden, maar krijgen de voorstelling aangeboden in een omgeving die voor hen vertrouwd is.
educatie
Kunst en cultuur spelen een essentiële rol in de ontwikkeling van kinderen en jongeren: ze stimuleren verbeeldingskracht, kritisch denken en zelfinzicht. Wildpark benadert theater daarom niet als iets om alleen te beleven, maar ook actief te onderzoeken, bevragen en mede vorm te geven — met een educatie die brutaal, speels en onderzoekend is en veel ruimte laat voor eigen inbreng van leerlingen. Dit gebeurt via een *Voorkauwer* en een *Doorkauwer*. In de *Voorkauwer* maken jongeren voorafgaand aan de voorstelling kennis met de thematiek en de makers vanuit hun eigen leefwereld, waardoor kunst niet abstract blijft maar iets wordt waar zij zelf deel van uitmaken. In de *Doorkauwer* gaan leerlingen na afloop

met elkaar in gesprek over de teksten, thema's en beelden uit de voorstelling, wat de theatrale ervaring verdiept en verankert. Zo ontstaat een laagdrempelige ontmoeting met kunst en cultuur, wordt eigenaarschap gestimuleerd en de verbinding tussen voorstelling en gemeenschap versterkt. Vanuit deze context ontwikkelt Wildpark educatiemateriaal waarin voorstellingen, lesbrieven en workshops elkaar versterken.
Wildpark verbindt haar educatieve activiteiten aan het programma Cultuureducatie met Kwaliteit in Eindhoven, in samenwerking met CultuurStation en diverse culturele partners, en verspreidt haar educatieve aanbod landelijk via Buro Bannink, waar boekende theaters het educatiemateriaal kunnen downloaden.

b. Het project heeft tenminste (inter)nationaal bereik of de potentie tot (inter)nationaal bereik

De voorstelling zal gemaakt worden in Eindhoven en wordt via Wonka Podia, CultuurStation CJP en Buro Bannink aangeboden aan scholen in de regio maar ook landelijk. Gezien het beeldende karakter van de voorstelling zullen we in het tweede seizoen de voorstelling ook internationaal aan kunnen bieden.

c. Een positieve bijdrage tot een inclusieve samenleving;

Vetknap stelt lichaamsbeeld, zelfbeeld, sociale druk en dominante schoonheidsidealen centraal. Jongeren worden dagelijks via sociale media, reclame en beeldcultuur geconfronteerd met beelden over hoe een lichaam eruit zou moeten zien. De voorstelling maakt de vaak onzichtbare gevolgen hiervan zichtbaar en draagt bij aan meer zelfacceptatie, mentale weerbaarheid en ruimte voor verschil.
Door een diverse cast van verschillende leeftijden, lichamen, achtergronden en fysieke verschijningsvormen gelijkwaardig op het podium te presenteren, bevraagt *Vetknap* bestaande schoonheidsnormen. De ontmoeting tussen Boomers en Gen Z laat bovendien zien dat onzekerheid over uiterlijk, sociale waardering en ouder worden niet generatiegebonden is. Zo ontstaat ruimte voor herkenning, empathie en meer begrip tussen generaties. Het publiek wordt uitgenodigd niet alleen naar de performers te kijken, maar ook naar de eigen blik: hoe snel beoordelen, vergelijken en categoriseren we anderen en onszelf?
Deze inclusieve benadering begint al in het maakproces. Jongeren worden actief betrokken via een jongerenraad, die gedurende het hele proces feedback geeft op inhoud, herkenbaarheid, maatschappelijke relevantie en publieksbenadering. Bij de samenstelling van deze raad wordt bewust gezocht naar diversiteit in achtergrond, lichaam en leefwereld. Zo is inclusie niet alleen een thema van *Vetknap*, maar ook een uitgangspunt voor de manier waarop de voorstelling wordt gemaakt.

d. Het stimuleren van interactie tussen culturen, om de sociale cohesie te verbeteren.

Ontmoeting tussen generaties en leefwerelden
Een bijzonder onderdeel van *Vet knap* is de intergenerationele cast. Jongeren en volwassen performers staan samen op het podium en onderzoeken vanuit hun eigen ervaringen hoe ideeën over schoonheid, ouder worden, perfectie en afwijking door verschillende generaties worden beleefd. Hierdoor wordt zichtbaar dat onzekerheid over uiterlijk en sociale waardering niet uitsluitend een jongerenkwestie is, maar verschillende generaties raakt.
Deze ontmoeting creëert ruimte voor herkenning, empathie en wederzijds begrip. Jongeren zien ervaringen van volwassenen en volwassenen worden geconfronteerd met de blik en ervaringen van jongeren. Ook buiten de voorstelling wordt deze ontmoeting gestimuleerd via het contextprogramma, gesprekken met publiek en de jongerenraad.
Bereik in de regio
Het project heeft een concreet en substantieel regionaal bereik. In september 2027 worden zes vrije voorstellingen gespeeld in Eindhoven. Daarnaast wordt in samenwerking met WONKA podia een regionale schooltour georganiseerd van 20 voorstellingen, waarmee naar verwachting circa 5.000 leerlingen worden bereikt.
De potentiële doelgroep is aanzienlijk groter. De acht deelnemende scholen in Zuidoost-Brabant vertegenwoordigen gezamenlijk 4.633 leerlingen in klas 1 en 2. Daarnaast zijn er in Eindhoven circa 5.600

leerlingen in klas 1 en 2 van het voortgezet onderwijs. Daarmee bestaat de potentiële regionale doelgroep uit ruim 10.000 jongeren.
Naast de directe deelnemers bereikt het project ook docenten, ouders, theaterbezoekers en andere publieksgroepen. Door de combinatie van schoolvoorstellingen, vrije voorstellingen, educatie, contextprogramma en jongerenparticipatie ontstaat impact op meerdere niveaus: individueel, binnen de school en tussen verschillende generaties en leefwerelden.

2. Culturele interventie en culturele kwaliteit

a. Het project is van professionele en hoge culturele kwaliteit om de beoogde impact te bereiken, tot uitdrukking komend in oorspronkelijkheid, zeggingskracht en vakmanschap;

Beeldtaal
Het werk van Lenneke Maas resoneert sterk bij jongeren omdat zij zich bewust beweegt binnen de beeldcultuur waarin jongeren opgroeien en aansluit bij wat zij kennen en dagelijks zien: sociale media, fashion, snelheid, verleiding, wat langzaamaan verschuift naar een andere perspectief.

Lenneke's werk resoneert sterk bij jongeren omdat zij zich bewust beweegt binnen de beeldcultuur waarin zij opgroeien. Zij sluit aan bij wat zij kennen en dagelijks zien: fashion, snelheid, verleiding. Maar zij gebruikt dat niet alleen om te bevestigen. Zij draait het om. In haar werk ontstaat eerst herkenning. Glitters. Overvloed. Schoonheid die lijkt op alles wat je op TikTok ziet. Even lijkt het licht, bijna euforisch. In haar voorstelling *Ik heb ik heb wat jij niet hebt* verdronk een danseres in glitters en slierten. Het beeld was verleidelijk, bijna bedwelmend. Luxe, rijkdom, het idee dat alles mogelijk is. En dan verschuift het. De glitter wordt te veel. De beweging wordt onrustig. Wat eerst aantrekkelijk was, wordt ongemakkelijk. Soms zelfs naar. Op dat moment begint de voorstelling te bevragen. Wat zien we eigenlijk? Waarom verlangen we hiernaar? En wat doet deze stroom van beelden met ons zelfbeeld?
Zij speelt met esthetiek, maar vertraagt haar. Zij kantelt haar. Zij maakt haar rauw. Zodat jongeren niet alleen kijken, maar ook even vastlopen in wat zij normaal gedachteloos consumeren.

Scene fotografie: Patrick Hesdahl bij *Ik heb ik heb wat jij niet hebt*

Scene fotografie: Twen Zoë van den Hurk bij *STAL*

Persreacties
De pers over eerdere voorstellingen van Lenneke Maas bij Wildpark.

Over: *de voorstelling die eigenlijk over jou gaat*: "Deze grappige en energieke voorstelling roept ernstige vragen op die relevant zijn voor ons allemaal. In deze wereld, die wij maken, groeien onze kinderen zó op. *De voorstelling die eigenlijk over jou gaat* toont hoe onbegrensde liefde voor je kind in wezen voornamelijk neerkomt op onbegrensde liefde voor jezelf. ." Wendy Lubberding, Theaterkrant

Over de voorstelling *Wij vinden dat het tijd wordt voor iets liefs*:
"Lekkur en actueel frustratietheater"

- Gerard Mesman, AD

Over de voorstelling *Wij zijn 15 en hebben allemaal zin om 16 te worden*: "In ieder van ons huist nog de kleuter die vrolijk om zich heen happend in de slagroomtaart wil vallen, de puber die het leed van de wereld op haar schouders meetorst, de vent die zijn kracht wil tonen, de outsider die ziet hoe de massa zich laat misleiden. Deze voorstelling maakt een feest van dat continuüm, dat heen en weer pendelen dat mensen doen tussen volwassenheid en kinderlijkheid."

- Wendy Lubberding, Theaterkrant

https://www.ed.nl/eindhoven/wat-je-wil-hebben-zegt-wie-je-wil-zijn-in-nieuw-theaterstuk-wildpark~a19c5d4a/Over de voorstelling : *Ik heb ik heb wat jij niet hebt* Geld is een onderwerp dat iedereen aangaat, niet in het minst ook jongeren. Daarmee sluit Wildpark met dit stuk aan bij de leefwereld van het jonge publiek dat het wil bereiken. De vorm waarvoor in het stuk is gekozen is speels, licht van toon, wisselend van intensiteit, muzikaal en beeldend.

Joost Goutziers, Theaterkrant

Artistieke werkwijze
We werken met een diverse cast van performers die vanuit verschillende achtergronden, generaties, levensverhalen en overtuigingen naar dezelfde thematiek kijken. Deze verschillen zijn een artistiek uitgangspunt: door perspectieven naast elkaar te zetten, ontstaan herkenning, frictie en nieuwe inzichten. De performers zijn medemakers; hun ervaringen, vragen en observaties bepalen mede de ontwikkeling van het werk.

Vooronderzoek & scriptontwikkeling
Elke performer schrijft brieven aan zichzelf, aan elkaar en aan aspecten van het eigen lichaam of de identiteit die schaamte, trots, verlangen of onzekerheid oproepen: een rimpel, buik, huid of houding, maar ook iets waar kracht of trots in zit. We onderzoeken zowel de blik op onszelf als op anderen: welke lichamen vinden we vanzelfsprekend mooi of succesvol? Wanneer is iemand ‘te veel’, ‘te oud’, ‘te dik’, ‘te zichtbaar’ of juist ‘niet genoeg’?
De brieven, gesprekken en improvisaties vormen het ruwe materiaal. We zoeken naar terugkerende thema’s, tegenstellingen en persoonlijke details, die Marcel Osterop verwerkt tot een theatrale tekst. Tegelijk ontwikkelen we vanuit improvisatie een fysieke taal. Lichamen worden getoond, verborgen, gemeten, vergeleken en beoordeeld. Door te tillen, dragen en herschikken onderzoeken we aanraking, afstand, gewicht en blik: het lichaam dat zich aanpast, verzet of probeert te voldoen. Deze werkwijze maakt de thematiek niet alleen bespreekbaar, maar letterlijk zichtbaar en voelbaar. Persoonlijke ervaringen worden zo verbonden aan een fysieke, theatrale vorm.

Jongeren worden actief betrokken bij het maakproces. We delen materiaal en tussenversies en gebruiken hun reacties als artistieke toets. Hun perspectief helpt ons onderzoeken wat herkenbaar, confronterend en relevant is. We kiezen bewust voor een directe en beeldende theatertaal. Jongeren reageren vaak sterk op eerlijkheid, herkenbaarheid en directheid. Daarom vertrekken we niet vanuit een boodschap, maar vanuit vragen die we samen met hen onderzoeken. Hun blik draagt bij aan zowel de voorstelling als aan de manier waarop het onderwerp bespreekbaar wordt.

Repetitie & montage
Tijdens de repetities wordt het materiaal op de vloer getest en vertaald naar scènes, beweging en beeld. We onderzoeken wat uitgesproken moet worden en wat juist lichamelijk of visueel kan worden verteld. Materiaal wordt geselecteerd, bewerkt en opnieuw uitgeprobeerd.
In de montage komen tekst, spel, beweging, muziek, kostuum en scenografie samen. De voorstelling krijgt de vorm van een performatieve catwalk waarin lichamen worden bekeken, gepresenteerd en bevraagd. Ritme, herhaling, stilte en contrast sturen en ontregelen de blik van het publiek en onderzoeken de spanning tussen perfectie en imperfectie, zelfpresentatie en schaamte, controle en verlies daarvan. Zo ontstaat de voorstelling vanuit een cyclisch proces van persoonlijke input, improvisatie, schrijven, spelen, selecteren en monteren: een vorm die niet alleen over de thematiek gaat, maar er letterlijk en lichamelijk uit voortkomt.

3 Het artistieke team

Regie // Lenneke Maas artistiek leider van Wildpark.
Tekst // Marcel Osterop is een meester in observeren en kan in droogkomische stijl een gevoel duiden en daarmee iets pijnlijks blootleggen. Met Marcel werkten we eerder met de Wildpark voorstelling *Ik heb ik heb wat jij niet hebt*.
Scenografie en kostuums // Elian Smits- Haar rauwheid in haar werk bevindt zich op het snijvlak van theater en beeldende kunst. Elian maakte eerder de vormgeving van onze voorstellingen *Wij vinden dat het tijd wordt voor iets liefs* (2024) en *Ik heb ik heb wat jij niet hebt* (2025)
Acteurs // Rogier Schippers, Vera Lockefeer, Vlinder de la Brassine spelers WP jong en anderen
Dramaturgisch advies // Paul Slangen > Regieadvies // Peerke Malschaert, > Techniek // Sylvia de Pinth > Lichtontwerp //Geert Colsen > Fotografie // Twen Zoë > Educatie // Felice van Leth - > Publiciteit // Anneke Godding
Zakelijke leiding // Maaike Moors > Artistieke leiding // Lenneke Maas en Annemiek Nienhuis > Verkoop // Wildpark en impresariaat Buro Bannink

3. Cultureel ondernemerschap en duurzaamheid

Productioneel plan
Speelperiode, speelplekken & verkoop
We gaan in augustus 2027 in première op het Limburgfestival. In september 2027 spelen we zes voorstellingen voor vrij publiek op locatie in Eindhoven bij Keukenconfessies. In samenwerking met WONKA podia spelen we de voorstelling voor scholen in de regio. Wonka Podia is een intensief samenwerkingsverband tussen vijf Zuidoost-Brabantse theaters: Het Speelhuis Helmond, Parktheater Eindhoven, Theater de Schalm Veldhoven, Theater de Hofnar Valkenswaard en Kattendans Bergeijk. De scholen worden door WONKA podia uitgenodigd om de voorstelling bij het theater in hun buurt te bezoeken. Met deze tour spelen we in totaal 20 voorstellingen waarmee we circa 5.000 (250 leerlingen per voorstelling) leerlingen bereiken.

Met deze tour richten we ons in samenwerking met WONKA specifiek op klas 1 en 2 van het voortgezet onderwijs: leerlingen die vaak nog geen CKV-lessen hebben gehad, waardoor kunst en cultuur nog geen vaste plek hebben binnen hun onderwijs. In de regio gaat het om acht scholen: Strabrecht College in Geldrop (660 leerlingen), Weredi in Valkenswaard (860), Riethovius in Eersel (460), Sondervick College in Veldhoven (400), Carolus Borromeus College in Helmond (689), Jan van Brabant College in Helmond (314), Pius X College in Bladel (900) en Nuenens College (350). Samen goed voor 4.633 leerlingen in klas 1 en 2. Daarnaast telt Eindhoven alleen al 17.578 VO-leerlingen (2025-2026), waarvan we op basis daarvan zo'n 5.600 leerlingen in klas 1 en 2 schatten. Daarmee omvat de potentiële doelgroep in klas 1 en 2 van het VO in de regio en Eindhoven samen ruim 10.000 leerlingen.

a. Het Project getuigt van goed cultureel ondernemerschap. Blijkend uit:
i. De haalbaarheid van het Project;
In onze vorige project *'wildpark komt naar je toe'* hebben we bewezen dat we een juiste inschatting maken ten aanzien van het te behalen aantal voorstellingen. We zijn vroeg gestart met fondsenwerving zodat we ruim voor de start van het maakproces weten welke middelen beschikbaar zijn en zo nodig kunnen bijsturen.

ii. Het vermogen om door de combinatie van competenties, instrumenten en samenwerkende partijen optimaal kunstzinnig, cultureel, zakelijk en maatschappelijk rendement te halen uit culturele activiteiten;

Met dit project zetten we extra in op samenwerkingen. Het Limburgfestival (premièrelocatie) en Keukenconfessies in Eindhoven zijn niet zomaar speellocaties, maar partners met een eigen achterban en netwerk die we via deze samenwerking mede aanboren. Voor het bereiken van scholen in de regio en Eindhoven werken we opnieuw samen met WONKA podia, waar we twee keer eerder met de Monteur en het meisje samenwerkten en 120 voorstellingen in de regio realiseerden.

iii. Het Project heeft een sluitende begroting met een continu gezonde financieringsmix;

We hebben een aanvraag voor 45.000 euro gedaan bij de provincie Noord Brabant gedaan.
De regeling Levendig Brabant richt zich op Inclusief kunst- en cultuuraanbod. Omdat we ons bewust zijn dat er geen stapeling van gelden mag plaatsvinden hebben we navraag gedaan of dit mag. Er is bevestigd dat gelden uit deze regeling mogen gecombineerd worden met gelden uit het BrabantC fonds.
Daarnaast hebben we bij diverse private fondsen een aanvraag gedaan zoals te zien is in de begroting.

Toepassing codes

Cultural governance
Wildpark werkt met een bestuur-directie model. De bestuursleden voeren hun werkzaamheden onbezoldigd uit en komen tenminste vier keer per jaar samen. De directie rapporteert rechtstreeks aan het bestuur. De directie is altijd aanwezig bij de bestuursvergadering met uitzondering van één vergadering per jaar die het bestuur zonder de directie voert. Bestuursleden hebben geen zakelijke of artistieke belangen of relaties met de organisatie anders dan als bestuurder. De onderlinge verdeling van taken en verantwoordelijkheden zijn en welke taken het bestuur mandeert aan de directie is opgenomen in ons bestuurs- en directiereglement. Onderwerpen als HR en werkgeverschap worden structureel besproken tijdens de bestuursvergaderingen en waar nodig worden er externe adviseurs betrokken.

Fair practice
Wildpark onderschrijft de uitgangspunten en principes van de Fair Practice Code. Voor zzp'ers die voor Wildpark werken worden afspraken contractueel vastgelegd. De CAO Toneel en Dans vormt daarbij het uitgangspunt voor alle nieuwe contracten. Werken volgens de cao Toneel en Dans helpt ons om vergoedingen in verhouding tot het werk te bieden en om een gezonde onderlinge balans op de werkvloer te creëren. De artistiek en zakelijk leiding van Wildpark werkt in loondienstverband. We vinden het belangrijk dat medewerkers zich bij Wildpark kunnen blijven ontwikkelen. We zijn lid van het Sociaal Fonds Podiumkunsten en moedigen bijscholing en andere ontwikkeltrajecten actief aan.

We vinden het belangrijk om een fijne werkplek te kunnen bieden aan al onze medewerkers en opdrachtnemers. Daarom hebben we een externe vertrouwenspersoon en een gedrags- en integriteitscode. Daarnaast publiceren we ons beleidsplan, jaarverslag en jaarrekening volgens de aanbeveling van de code en conform de ANBI-status. Hiermee onderstrepen we onze transparantie.

Code diversiteit & inclusie
We maken bewuste keuzes in relatie tot de 4 p's om bij te dragen aan een divers en inclusief kunstenveld. Binnen dit project zetten we ons op verschillende manieren hiervoor in. Met *vet knap* schenken we aandacht aan mentale gezondheid en lichaamsbeeld onder jongeren. We dragen uit dat alle lichamen er mogen zijn, zonder oordeel over hoe een lichaam eruitziet of wat het kan. We ontwikkelen de voorstelling in samenwerking met een jongerenraad: zij denken mee en geven feedback op de inhoud. We stellen deze raad samen met spelers uit ons eigen netwerk van Wildpark JONG, maar betrekken bewust ook jongeren die nog niet bekend zijn met Wildpark. Bij de vorming van de raad zoeken we expliciet naar een brede diversiteit van jongeren, qua achtergrond, lichaam en leefwereld, omdat dat noodzakelijk is voor de inhoud en herkenbaarheid van de voorstelling.

Met *vet knap* spelen we landelijk en regionaal op scholen, waarmee we een breed publiek bereiken dat een dwarsdoorsnede van de samenleving representeert. Door op school te spelen, en de hele klas te laten deelnemen, bereiken we ook leerlingen voor wie de gang naar theater minder vanzelfsprekend is. Ook bij de vrije voorstellingen beogen we een breed en divers publiek te bereiken. Door de mobiele en toegankelijke opzet zowel binnen als buiten traditionele theatercontexten brengt *Vetknap* kunst letterlijk dicht bij mensen en creëert ontmoetingen tussen verschillende generaties en leefwerelden. Daarmee draagt het project bij aan sociale verbinding, wederzijds begrip en een inclusieve culturele participatie.